

1922-02-20

AFSENDER

Sigurd Swane

MODTAGER

Christine Swane

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Da

Dateringsbegrundelse:
Fremgår af brevet

Generel kommentar:
Christine Swane har en udstilling på Den Frie sammen med Alhed og Asta Krohn.
Puf og Lysse bliver uddannet i København og bor hos Christine Swane.
Lars Swane bor hos sin far, fordi Christine Swane er deprimeret. Lasse bor der indtil maj 1923.
Sigurd Swanes svigerinde kan være enten Astrid (Biddy) Heilmann eller Sigrid (Tut) Rechendorff.

Afsendersted:
Svebølle

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Andreas Larsen
Johan Larsen
Lars Swane

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Der har været venlige og anerkendende notitser i aviserne om Christine Swanes udstilling. Hun havde skåret et lille træsnit til forsiden af kataloget. Lasse er helt frisk nu, men bliver stadig undervist hjemme. Sigurd Swane er faldet og sidder med omslag på foden.

TRANSSKRIFTION

Den 20-2-1922

Kære Ugle.

Tak for det tilsendte Katalog, jeg tænkte det ene var til mig, det ser pænt ud med dit lille Træsnit udenpå. Jeg håber I har Fornøjelse af Udstillingen, der har jo ikke været nogen rigtig Anmeldelse endnu – ja Lørdags og Søndagsavisen har vi jo ikke fået endnu – men de Par Notitser der har været, har jo været meget venlige og anerkendende, jeg håber, I også må sælge noget. Lasse er nu helt rask igen, han har atter fået gode runde Kinder og har ikke så sjældent en god rød Farve på dem. Han er så flink i Skolen nu (i Skolen herhjemme – til den anden har vi ikke sendt ham endnu – vi lader ham stadig ligge og hvile 1 Time midt på Dagen, det har han så godt af, han færdes jo så meget ude, at han ellers let blev lidt for træt) han er ivrig og går så godt frem nu, det er så morsomt, at det han havde så svært ved før Jul, det går nu så let, det er som om man mærker den Modning, der foregår. Han har også været så sød i den sidste Tid – jeg var i Forgårs så uheldig i det glatte Vejr at glide og falde sådan at jeg knækkede mit ene Ben ind under mig, det gjorde rasende ondt og der skete et eller andet [ulæseligt ord] Uheld i Fodroden, så at det er hævet og jeg må sidde med varmt Omslag (det er ikke noget alvorligt, det hjælper allerede på det, men nogle Dage endnu må jeg nok sidde) Lasse tog strax fat og hjalp i går med alt muligt ude og inde, så fornuftigt og sødt navnlig hvad han kunne gøre ude, var han umådelig ivrig med. Han gav Hønsene Mad, gjorde rent hos dem, gav dem Vand o.s.v., hentede på Legevognen Vand ind Pumpen ude på Marken (vores Pumpe inde har været frossen) hentede Tørv ind o.s.v. o.s.v.

Og vi har i disse Dage Besøg af min Svigerinde og hendes lille Pige på knap 5 År, som Lasse i Sommer besøgte i Tisvilde, nu er han Vært for hende og tager sig så fornuftigt og sødt af hende, han føler så tydeligt, at han er den store Dreng, der hjælper og leder den lille.

Jeg har nu sat ham til at skrive også, men det kniber lidt, der er jo så meget, han i Øjeblikket gerne vilde til – navnlig Sneen drager ham stærkt nu, han er ved at lave en Fæstning.

Venlig Hilsen, vil du også hilse Puf og Lysse fra mig.

Sigurd.

Der er aldrig mere nogen Gråd eller Klage og han er i alle Måder en rask
Dreng nu.

den 20-2-1822

Kære Høje.

Tak for det tilsendte Katalog, jeg tænker det
om var til mig, det var ganske ind med dit lille
Præsent idengå. Jeg håber I har Fornøjelse
af Udstillingen, der har jo ikke været nogen rigtig
Anmeldelse endnu - på Søndag og Søndagsmorgen
var vi jo ikke færdig endnu - men de par Notiser
der har været, har jo været meget venlige og
mærkverdige, jeg håber, I og in med selvsagt noget
Sasse er væk helt rask igen, han har atter
fået gode mindre Rissoder og har ikke så spæde
en god sød Farve jo dem. Han er så flink i
Skolen nu (i Skolen lærer han - til den anden har
vi ikke været ham endnu - vi leder ham stadig
lykke og hvile i Tiden med jo dagen, det har han
så godt af, han færdes jo så meget ude, at han
ellers let bliver lidt for tæt) han er ivrig og
går så godt frem nu, det er så morsomt, at
det han havde så vært ved for jul, det går nu
så let, det er som om man mærker den Mod
ning, der foregår. Han har også været så sød
i den sidste Tid - jeg var i Forjæret så iheldig
i det glatte Vejr at glide og falde sådan at jeg
knækkede mit ene Ben ind under mig, det gjorde
rasende ondt og der skete et eller andet Løvløst
i Tødderen, så at det er blevet og jeg nu sidde
med varmt Omslag (det er ikke noget alvorligt, det
hjælper allerede jo det Maa noget dage endnu min jeg
nok sidde) Sasse tog stræk fat og hjælp i far
med alt muligt ude og inde, så fornøjligt og sødt

umvoldt hvad han kunde gøre inde, var han umiddelbart
idvort med. Han gav Hønsene Mad, sporde rent hos
dem, gav dem Vand osv., mente de ja Sæpovognen
Vand ind Bønnen inde på Marken (vores Bønnen inde
haver det samme) mente Tørrer ind osv. osv.
Og vi har i disse Dage Besøg af mine Sogerinde og
Anders lille Pige på Kungtølv, som Susanne i Sommer
mer besøgte i Tisvilde, im er han vært for hende
og tager mig nu pruntstøjt og rødt af hende, han
føler sig tydeligt, at han er den store Dreng, der
hjælper og leder den lille.
Jeg har im out ham til at skrive også, men
dit kviler lidt, der er jo så meget, han
i Gjelblikket gerne vilde til - navnlig Susse
drager ham stærkt im, han er ved at lave
en Fæstning.
Venlig Hilsen, vil du også hilse Puf og Sysser
fra mig.
Sigtard.
Der er aldrig mere nogen Grad eller Kleg
og han er i alle Måder en rask Dreng im.